Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-932
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 11 juni 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 17 november 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft in 2003 samen met haar toenmalige partner een kredietovereenkomst gesloten bij de Bank. In 2011 is Consument gescheiden van haar echtgenoot. Omdat er achterstallige betalingen waren, heeft de Bank het krediet opgeëist en betaling van Consument gevorderd. Consument vindt dit niet redelijk. De Commissie stelt vast dat Consument met het ondertekenen van de kredietovereenkomst zich hoofdelijk heeft verbonden ten aanzien van het krediet; de afspraken tussen de beide (ex) echtelieden in het echtscheidingsconvenant maken dat niet anders. Niet is gebleken van omstandigheden waardoor de Bank aanleiding had om het krediet te blokkeren. Bovendien is niet komen vast te staan dat de Bank daadwerkelijk wist van de echtscheiding. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweerschrift.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daardoor niet bindend.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument en haar (inmiddels ex-)echtgenoot (hierna: de ex-echtgenoot) hielden ten tijde van hun huwelijk twee gezamenlijke en/of-rekeningen aan bij de Bank, te weten een rekening eindigend op 829 (hierna: Rekening 1) en een rekening eindigend op 881 (hierna: Rekening 2).

2.2 Consument en de ex-echtgenoot hebben in 2008 een kredietovereenkomst "Privélimiet Plus" met de Bank gesloten. Op grond van deze overeenkomst stelde de Bank aan hen op Rekening 2 een krediet ter beschikking tot een maximum van € 8.000,-. Maandelijks diende er 2% van het limiet te worden afgelost. Op de overeenkomst zijn de *Productvoorwaarden ABN AMRO Privélimiet Plus* (hierna: de Voorwaarden) en de *Algemene Bankvoorwaarden* (hierna: ABV) van toepassing. Herin is voor zover relevant het volgende opgenomen:

Artikel 3 van de Voorwaarden

"*Indien aan de kant van Kredietnemer meer partijen zijn, zullen alle rechten en alle verbintenissen van Kredietnemer hoofdelijk zijn.*"

Artikel 8 van de Voorwaarden

"*Alle op grond van de Kredietovereenkomst nog aan de Bank verschuldigde bedragen zullen ineens opeisbaar zijn indien: a) Kredietnemer gedurende ten minste twee (2) maanden achterstallig is in de betaling van een (1) maandtermijn en, na in gebreke te zijn gesteld, nalatig blijft in de volledige nakoming van zijn verplichtingen (…).*"

Artikel 9 van de Voorwaarden

"*Kredietnemer zal iedere adreswijziging terstond aan de Bank doorgeven. Als correspondentieadres geldt het onder 1A in de Kredietovereenkomst genoemde adres, totdat de Bank van Kredietnemer een schriftelijke instructie heeft ontvangen waarbij een ander correspondentieadres wordt aangewezen.*"

Artikel 14 lid 2 van de ABV

"*Post voor gezamenlijke klanten sturen wij naar het ons opgegeven adres. Als gezamenlijke klanten het er samen niet (meer) over eens zijn naar welk adres wij de post moeten sturen, dan bepaalt de bank naar welk van hun adressen zij de post moet sturen.*"

2.3 In 2011 zijn Consument en de ex-echtgenoot gescheiden en is er een echtscheidings-convenant opgesteld. In het convenant is bepaald dat de gezamenlijke rekeningen zullen worden omgezet in privérekeningen. Na de echtscheiding hebben beide echtlieden een rekening genomen: Rekening 1 was voor Consument met daaraan één gekoppelde betaalpas op naam van Consument en Rekening 2 (met het krediet) was voor de ex-echtgenoot met daaraan een gekoppelde betaalpas op naam van de ex-echtgenoot. Ten tijde van de echtscheiding bedroeg het debetsaldo op Rekening 2 € 4.467,82. Beiden rekeningen bleven op naam van beide echtlieden staan.

2.4 Rekening 1 en Rekening 2 zijn via Internet- en Mobiel Bankieren inzichtelijk via de betaalpassen.

2.5 Op enig moment zijn er betalingsachterstand ontstaan op Rekening 2. Op 18 oktober 2018 is de ex-partner met het Loket Schuldhulp van de Stadsbank Oost Nederland een overeenkomst tot schuldenregeling aangegaan. In dat kader is de Bank op 6 februari 2019 akkoord gegaan met het schuldbemiddelingsvoorstel betreffende de ex-echtgenoot.

2.6 Bij brief van 16 april 2019 heeft Intrum namens de Bank Consument gesommeerd om een bedrag van € 8.411,62 te betalen. Naar aanleiding van de sommatie heeft de gemachtigde van Consument in november 2019 een klacht ingediend bij de Bank.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert vergoeding van € 8.411,-

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Consument vindt het onredelijk dat de Bank haar aansprakelijk houdt voor het openstaande saldo van het krediet op Rekening 2. In het kader hiervoor heeft Consument kort en zakelijk weergegeven het volgende gesteld:

- De vordering van de Bank op Consument is verjaard. Sinds 8 december 2011 is Consument op geen enkele wijze op de hoogte gehouden door de Bank met betrekking tot Rekening 2. De Bank heeft de correspondentie enkel verstuurd aan het woonadres van de ex-echtgenoot. Consument heeft pas in 2019 iets van de Bank vernomen.
- De Bank heeft haar zorgplicht en informatieplicht jegens Consument geschonden. De Bank was op de hoogte van de echtscheiding en had het krediet op Rekening 2 moeten blokkeren. Ook had de Bank bij de veranderende situatie opnieuw moeten toetsen of de ex-echtgenoot het krediet kon dragen.
  Consument en de ex-echtgenoot hebben de Bank meerdere malen verzocht om Rekening 1 op naam van Consument te zetten en Rekening 2 op naam van de ex-echtgenoot te zetten. De Bank heeft dit verzoek echter afgewezen omdat Rekening 2 een debetstand had.
  Consument ontving ook geen enkele correspondentie met betrekking tot het krediet op Rekening 2. Alles correspondentie werd naar het woonadres van de ex-echtgenoot gezonden.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Algemeen

4.1 De Commissie stelt vast dat tussen Consument en de ex-echtgenoot enerzijds en de Bank anderzijds in 2008 een rechtsgeldige overeenkomst tot stand is gekomen, uit hoofde waarvan partijen gebonden zijn aan hetgeen is overeengekomen. Op grond hiervan dient het uitgangspunt te zijn dat Consument en de ex-echtgenoot ieder voor het geheel van Rekening 2 aansprakelijk zijn jegens de Bank. Dit houdt in dat de Bank een ieder van hen kan aanspreken voor de terugbetaling van het openstaande bedrag op Rekening 2 als geheel.

4.2 De Commissie stelt voorts vast dat in het echtscheidingsconvenant is opgenomen dat Rekening 2 met het daaraan gekoppelde krediet door enkel de ex-echtgenoot zou worden voortgezet. Ten aanzien hiervan merkt de Commissie op dat het echtscheidingsconvenant de situatie tussen de ex-partners onderling regelt en niet meer dan dat. De Bank is geen partij bij het convenant en is ook niet verplicht uitvoering te geven aan de in dat convenant opgenomen bepalingen. Dit betekent dat het uitgangspunt (ongeacht het echtscheidings-convenant) dient te zijn dat de Bank zowel Consument als de ex-echtgenoot kan aanspreken voor het tekort op Rekening 2 als geheel. Daarbij komt dat de Bank in beginsel de beleids-vrijheid heeft om een minnelijke regeling met één contractant te treffen ter zake van diens verplichtingen uit hoofde van het debetsaldo. (Geschillencommissie Kifid 10 juni 2020, nr. 2020-479).

Verjaring

4.3 Consument heeft zich op het standpunt gesteld de vordering van de Bank uit hoofde van de kredietovereenkomst is verjaard.

4.4 In het kader van het beroep op verjaring is artikel 3:307 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) van toepassing. Op grond van het genoemde artikel verjaart een rechtsvordering als de onderhavige door verloop van vijf jaren na aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden, tenzij de verjaring tijdig is gestuit. Ingevolge artikel 3:317 lid 1 BW wordt de verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis gestuit door een schriftelijke aanmaning of door een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt.

4.5 Vast staat dat tussen de Bank enerzijds en Consument en de ex-echtgenoot in 2008 de kredietovereenkomst is gesloten. In 2018 hebben zich de eerste achterstallige betalingen en is het krediet op grond van artikel 9 van Voorwaarden ineens opeisbaar geworden. Dat betekent - gelet op artikel 3:307 BW - de verjaringstermijn van vijf jaar in 2018 is gaan lopen. Vaststaat ook dat Intrum (namens de Bank) Consument in 2019 heeft gesommeerd om het openstaande saldo van het krediet te voldoen.

Aangezien de termijn van vijf jaar toen nog niet is verstrekken, is de vordering op de Bank nog niet verjaard. Het klachtonderdeel is ongegrond.

Zorg- en informatieplicht

4.6 Voor wat betreft de stelling van Consument dat de Bank haar zorg- en informatieplicht jegens Consument heeft geschonden, oordeelt de Commissie als volgt.

4.7 Consument heeft aangevoerd dat de Bank op de hoogte was van de echtscheiding tussen haar en de ex-echtgenoot en op basis daarvan het krediet had moeten blokkeren. Consument heeft voorts aangevoerd dat zij diverse keren aan de Bank heeft verzocht om Rekening 2 op naam van de ex-echtgenoot te zetten. Uit het feit dat Consument alleen correspondentie met betrekking tot Rekening 1 ontvangt, blijkt volgens Consument dat de Bank op de hoogte was van de echtscheiding.
De Bank heeft deze stellingen betwist en gesteld dat aan de betalingsverplichtingen tot 2018 werd voldaan, waardoor er voor haar geen reden om het krediet te blokkeren. Verder heeft de Bank aangegeven dat haar geen melding van echtscheiding van Consument en de ex-echtgenoot bekend was. Het is verder niet bij de Bank bekend dat Consument in het verleden een verzoek heeft gedaan om het krediet/Rekening 2 op naam van haar ex-echtgenoot plaatsen. Ook is de Bank, bij gebrek aan een andersluidende schriftelijke instructie, op grond van de Voorwaarden bevoegd om de correspondentie aan het adres van de ex-echtgenoot te sturen.
De Commissie is van oordeel dat, gelet op de gemotiveerde betwisting van de Bank, de stellingen van Consument op geen enkele wijze zijn komen vast te staan. De Commissie stelt hiermee vast dat niet is komen vast te staan dat de Bank op de hoogte was van de echtscheiding of daarvan op de hoogte had kunnen zijn. Van een schending van de zorg- en/of informatieplicht is dan ook niet gebleken.

4.8 Ten overvloede merkt de Commissie het volgende op. Consument heeft gesteld dat Intrum een bedrag van € 8.411,62 vordert. De Bank heeft in haar verweerschrift gesteld dat de openstaande vordering € 5.656,65 bedraagt. De Commissie roept de Bank althans het door haar ingeschakelde incassobureau op om in de toekomstige correspondentie geen onduidelijkheid te laten bestaan over de hoogte van de vordering.

4.9 De Commissie concludeert op grond van het voorgaande dat de klacht ongegrond is en wijst daarom de vordering van Consument af.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.